

ÁDÁM TAMÁS

Bevarrták szemünk

Áttetsző a dombok gerince Uram
tökéletes a fény dőlésszöge
most azonosíthatók leginkább
halottaink hátában a lövedékek
az októberi fátylakat
ellengeti a szél
s a szakadékból csontvázak
másznak elő

sokáig gyűjtöttük a morzsákat Uram
mégis a tört gondolatok
alig szaporodtak
hányszor játszottak velünk
s az asztalnál Magyarországgal

Uram lazára szótték a ködöt
most mit kezdjünk
eltitkolt éveinkkel
csikkzsebünket bevarrták
kilógnak a fehér cérnaszálak
és bevarrták szemünket is
sápadt napsugárral

Hazafias vers

Poharunkban pimpósodik a bor
kiloccsantjuk a hóabroszra(:)
kimért mozdulatunk
maga a történelem

emiatt vannak mostanában
rémült álmaink(:) ahogy
kiolvad a sápadt hóból
a határ karcsú sziluettje

hogy meghal hirtelen a tél
mi is meghalunk / kezünkben
simára mosott térképpel

útlevel nélkül suhognak át
a madarak / sárból raknak
nekünk szalmás fészket

Nyakkendő a cseresznyefán

Zsírpapírba csomagolt
cseresznyefa zizeg / s jön
a szorongás / végszóra jön
a reggel / szél bontja
hóhéruk kötelét

sötét kalapban házunk elé
telepednek a gondok
kirojtozzák homlokunkat

féltelek hazám a hasas
ünnepektől / a lopakodó
beszédes öltönyöktől(:)
akárha végtelen hosszú
nyakkendő sziszegne
cseresznyefánk nyakán

jó hogy vigyázók akadnak(:)
most önként ülnek
karóba a madárijesztők

Haikuk kopognak

Szepes Erikának

Azon a napon húslevessel kínáltak / de elrontottam az egészet / mert
tésztát borítottam az arany karikák közé / és ez nem helyes / szerencsére
segítségemre jött egy ijedt / szögbe kapaszkodó / széppé ázott akvarell
amely elterelte figyelmedet / elhárult az akadály(:) bonthattuk az idősíkokat

azon a hosszúra nyúlt napon beleszaladtunk az esőbe / a kocsi szűk tere
párásodott / oly' sokan szóba kerültek(:) Petri / Pilinszky / talán Sylvia Plath
és a kritikák(:) mostanában nem létezik testesített szerelmi líra / csak a panelek

egy lélegzetre kérdeztük(:) akkor hova tegyük Zalán némely kötetét / s
legfőképp Oravecz Imre szeptemberi verseit(?) csend lett / átléptük a
záróvonalat / már csupán a tizenhetek maradtak(:) haikuk kopogtak szüntelen

kicéduláztad az antológiát / megfordult a kupolaterem íve / hullottak az
érlelt szavak / indulni kellett / hogy hazataláljunk / szarvasagancsok tépték fel
a ködöt / bontottuk az idősíkokat / fejünkben azóta is haikuk kopognak

A gipszlányok arcán csuda szép az eltévedt hópehely csak olvad

A hómező fölött repülő fehér sasokról
kellene írni / szárnyuk akárha két legyezőt
nyitnál a huzatos égre / lenézni a mély
tükörbe / meglátni(:) a gipszlányok arcán
csuda szép az eltévedt hópehely / csak
olvad / vastag púdervakolatban folyók
nyílnak / ideleenn szárnyak csukódnak

hogy összezavarodjunk(:) két tükröt
kellene szembefordítanunk / úgy kivenni(:)
a gipszlányok arcán csuda szép az eltévedt
hópehely / csak olvad / ideleenn szárnyak
csukódnak / odafenn legyezők nyílnak

